

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๓)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๘ (๔) และมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพพนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์ไฟฟ้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพพนักงานปรุ่งแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุ่งน้ำเหล็ก (Ladle Furnace) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท

(๓) สาขาอาชีพพนักงานหล่อเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท

(๔) สาขาอาชีพพนักงานควบคุมการอบเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องจักรพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าสิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าสิบบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าสิบบาท

(๙) สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์เมจิring ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์เมจิringด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

สำเนาถูกต้อง

๑๖๙/๑๖

(นางเนื้อกุฎา ดาหาร)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

(๑) สาขาวิชาพนักงานประกอบเพื่อรับรู้ไม่จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ
สามร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท

(๒) สาขาวิชาช่างทำสีเพื่อรับรู้ไม่จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อย
หกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท

(๓) สาขาวิชาพนักงานตัวครองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท
และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าบาท

(๔) สาขาวิชาช่างอัดพื้นรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท
และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท

(๕) สาขาวิชาช่างเย็บรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท
และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท

(๖) สาขาวิชาพนักงานประกอบบรรเทา (เย็บ) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อย
หกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเก้าสิบบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๖) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้
ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาวิชาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมด
หรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ^{ในสาขาวิชาชีพและระดับนั้น}

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาวิชาชีพและระดับใด
ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบ
มาตรฐานฝีมือในสาขาวิชาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวาระหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่
ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้หนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายจินทร์ จักกะพาก)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

สำเนาอยู่ต่อ

(นางยุธิกา พาหะ)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก กลุ่มอุตสาหกรรมเพอร์ฟูร์นิเจอร์ และกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า รวม ๑๖ สาขาอาชีพ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วไป ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในกรณีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าหักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก กลุ่มอุตสาหกรรมเพอร์ฟูร์นิเจอร์ และกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า รวม ๑๖ สาขาอาชีพ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบกิจการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พานิชยกรรม หรือธุรกิจ อื่นๆ อีก ทั้งที่เป็นนายจ้างและมิใช่นายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

สำเนาถูกต้อง

๑๖๗

(นางณัฐกฤตา ดาหาร)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียด เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพัจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟัง ความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถ ประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์ จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้าง ตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับนั้นๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้าง ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอัมมีได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไร ในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงาน ไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมีเดจ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมีเดจ้างลูกจ้างทำงาน ในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๑ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟัน กวน โคน ลิต เสือย ผ่า ถาก หนอง ชุด ขั้ก ลา กไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหاخองป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้ามา หรือพื้นที่รกร้าง ซึ่งทำเป็นคันกันน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มิใช่การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้าง รายได้ได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติ ถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายได้ที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

สำเนาอยู่ห้อง

๐๙๑๓

^๑ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(นางณัฐฤตา สถาเเปล)

ผู้อำนวยการสัมภาษณ์งานและกรรมการคุ้มครองแรงงาน

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑. กุล์มอตสาหกรรมเหล็ก ได้แก่	
๑.๑ สาขาอาชีพพนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวัดอุณหภูมิ เก็บตัวอย่าง น้ำเหล็ก ทำความสะอาดหัวพ่นคาร์บอน และหัวพ่นออกซิเจน และปฏิบัติงานภายใต้ข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๔๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการบำรุงรักษาสภาพของเตาอาร์คไฟฟ้าและวัสดุทุนไฟ สามารถวิเคราะห์อุณหภูมิ น้ำเหล็ก ส่วนผสมทางเคมีของน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และเนื้อเหล็กออกจากเตาอาร์คไฟฟ้าสู่เบ้ารับน้ำเหล็ก (Ladle)	๕๙๐
๑.๒ สาขาอาชีพพนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปูรungน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน สามารถวัดอุณหภูมน้ำเหล็ก เก็บตัวอย่าง น้ำเหล็ก	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการจัดเตรียม พลักเชอร์ (Fluxes) และอัลลอย (Alloys) ในกระบวนการปรุงแต่งน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และการส่งมอบน้ำเหล็ก ให้กับโรงหล่อ	๖๐๐
๑.๓ สาขาอาชีพพนักงานหล่อเหล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความปลอดภัยของงานหล่อเหล็ก สามารถวัดอุณหภูมน้ำเหล็กในอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) สามารถติดตั้ง ถอน ประกอบแบบหล่อ (Mold) และเปิด - ปิดประตูถ่ายเทน้ำเหล็ก (Slide gate)	๕๑๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุม ความเร็วในการหล่อ ตรวจสอบสภาพและเตรียมอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) แยกตะกรัน (Slag) ออกจากน้ำเหล็ก และกำจัดตะกรัน (Slag) ที่แบบหล่อเหล็ก (Mold)	๕๒๐
๑.๔ สาขาอาชีพพนักงานควบคุมการอบเหล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน ซ้อม หรือเปลี่ยนอุปกรณ์วัสดุทุนไฟ - หัวจ่าย เชือเพลิงเตาอบเหล็กและตัวกรองเชือเพลิงเตาอบเหล็ก	๔๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุม อุณหภูมิของเตาอบเหล็ก ระบบน้ำหล่อเย็น การนำวัสดุดินเข้าและออกจากเตา อบเหล็กและควบคุมการหล่อเย็นในเตาอบเหล็ก รวมทั้งการบันทึกพารามิเตอร์ ของเตาอบเหล็ก	๕๕๐ สำเนาถูกต้อง (๗๗๑๗)

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก ได้แก่	
๒.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการตรำเตรียมงานก่อนการผลิตแม่พิมพ์ ฉีดพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัสดุดิบ การช่วยเหลืองานยืดแย่น และปลดแม่พิมพ์ สามารถปฏิบัติงานบำรุงรักษา อุปกรณ์ งานฉีดพลาสติก และปฏิบัติตามข้อกำหนดของงานฉีดพลาสติกตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน และกฎหมายสิ่งแวดล้อม	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการตรำเตรียมความพร้อมขั้นสุดท้าย ก่อนการผลิตแม่พิมพ์ฉีด อุปกรณ์ เครื่องมือ วัสดุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องฉีด ติดตั้งเงื่อนไขการฉีด สามารถตรวจสอบติดตามงานฉีดระหว่างผลิตและสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการฉีดได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนการฉีดงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ และสามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษา เครื่องฉีดพลาสติก แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	๔๕๐
๒.๒ - สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบการปฏิบัติงาน เป่าถุงพลาสติก ปฏิบัติตามกฎหมายอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน และกฎหมายสิ่งแวดล้อม สามารถเปิดปิดเครื่องเป่าถุงพลาสติกได้ถูกต้อง ปลอดภัย ปลอดภัย เพื่อที่จะทำการผลิตถุงพลาสติกให้มีคุณภาพตามที่กำหนด	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมเครื่องเป่าถุงพลาสติกก่อนผลิต เป่าถุงพลาสติก และตรวจสอบคุณภาพระหว่างการผลิต เพื่อให้ถุงพลาสติกที่มีคุณภาพตามที่กำหนด	๔๕๐
๒.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการเตรียมงานก่อนการผลิตแม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัสดุดิบ สามารถปฏิบัติงานตามข้อปฏิบัติงานหรือคู่มือปฏิบัติงานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก การบำรุงรักษา อุปกรณ์ งานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมก่อนการผลิต แม่พิมพ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ความพร้อมของระบบหล่อเย็น ระบบลม วัสดุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถติดตั้งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถตรวจสอบติดตามงานเป่าภาชนะกลวง ระหว่างผลิต และสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนการเป่าภาชนะกลวงงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ สามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษาเครื่องเป่าภาชนะกลวงพลาสติก แม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติกได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย	๔๕๐
ผู้อำนวยการส่งงานกรมพัฒนาฯ	สำเนาถูกต้อง

(๑๙๑๖)

(นายธัญญกฤตา ดาหาร)
ผู้อำนวยการส่งงานกรมพัฒนาฯ

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติกตามระยะเวลาที่กำหนด ปฏิบัติตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงานและกฎหมายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๔๓๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระบบเบรคผ้า ระบบขับเคลื่อนมอเตอร์ไฟฟ้า ระบบวัดคุณภาพ ระบบนิวเมติกและระบบหยอดเย็น เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๔๕๐
๓. กลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อรับนิเวศฯ ได้แก่	
๓.๑ สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดินสำหรับอุตสาหกรรมเพื่อรับนิเวศฯไม้จริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการขันย้ำไม้ การจัดเรียงไม้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ และความปลอดภัยในการทำงาน กฎการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในงานเตรียมวัตถุดินสำหรับอุตสาหกรรมเพื่อรับนิเวศฯไม้จริง	๓๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการใส่เปิดหน้าไม้ การตัดขนาดไม้ ด้วยการใช้เครื่องจักรในแผนกเตรียมวัตถุดิน ตลอดจนการคัดคุณภาพไม้ให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดในการทำงาน	๓๗๐
๓.๒ สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเพื่อรับนิเวศฯด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนเพื่อรับนิเวศฯ ด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ประกอบด้วย การขันลงชิ้นงาน การเดินเครื่องจักรอัตโนมัติ การทำงานกับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) การทำงานตามกฎความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ และการทำงานตามข้อกำหนด ความปลอดภัยในการทำงาน การตรวจสอบคุณภาพของชิ้นงานที่เกิดจากการตัดเนื่องของเครื่องมือตัด และการทำความสะอาดเครื่องจักรและพื้นที่ทำงาน	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเขียนโปรแกรมโค้ด (G Code) เป็นต้น ป้อนโปรแกรมเข้าเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ติดตั้งเครื่องมือตัด (Cutting Tools) ที่ใช้กับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) กับโปรแกรมที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว และรักษาเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) เป็นต้น	๔๕๐
๓.๓ สาขาอาชีพพนักงานประกอบเพื่อรับนิเวศฯไม้จริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานการขันย้ำชิ้นงานประกอบ การประกอบชิ้นงานด้วยกา กาเรชีดกาและจัดเก็บชิ้นงานบนพื้นที่ที่ได้จัดเตรียมไว้ รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๓๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการประกอบ งานสร้างจึงประกอบชิ้นงาน ตลอดจนงานประกอบเพื่อรับนิเวศฯ	๔๐๐

ผู้แทนถูกต้อง

ใบอนุญาตฯ

(นางนันท์กฤตา ดาหาร)

ผู้อำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับฯ

มาตรฐานผู้มีอิสระงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะผู้มี และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๔ สาขาอาชีพช่างทำสีเพอร์ฟาร์เม้นจิริ่ง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานประจำ เชี่ยวชาญในการเตรียมผ้าหน้าไม้ การเตรียมวัสดุในการเคลือบสี และการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๓๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน เชี่ยวชาญการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ มีการย้อมสีไม้ การพ่นสีรองพื้น การขัดสีรองพื้น รวมทั้งการดูแลรักษาอุปกรณ์พ่นสีย้อมและสีรองพื้น	๔๐๐
๔. ก่อสร้างอุตสาหกรรมรองเท้า ได้แก่	
๔.๑ สาขาอาชีพพนักงานตัด裁รองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวางแผนแบบชิ้นงาน ปั๊มตัดด้วยเครื่อง การตัดด้วยมือ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานตัด裁รองเท้า รวมทั้งมีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหา ตามคุณภาพกระบวนการการทำงาน	๓๗๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานในส่วนของ การฝ่าบาง การเจียน และการเปิดผิวชิ้นงาน โดยมีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคุณภาพกระบวนการการทำงาน	๔๐๕
๔.๒ สาขาอาชีพพนักงานพนักงานอัดพื้นรองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางขึ้นต้น การปั๊มยาง การตกแต่งชิ้นงาน รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงาน อัดพื้นรองเท้า มีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหา ตามคุณภาพกระบวนการการทำงาน	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางเพื่อผสมสี การรีดยางเพื่อใส่สารเคมีตัวเร่ง การออกแบบด้วยตนเอง การอัดพื้นรองเท้าแบบสีเดียว โดยมีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคุณภาพกระบวนการการทำงานบุคคล	๔๑๐
๔.๓ สาขาอาชีพช่างเย็บรองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บเชือกเดี่ยวแบบตรง การเย็บเชือกคู่แบบตรง การเจาะรูและใส่เม็ดตากิ่ง รวมถึงปฏิบัติงานตามข้อกำหนด ของงานเย็บรองเท้า และมีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหา ตามคุณภาพกระบวนการการทำงาน	๓๙๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บรองเท้าแนวโถง การเย็บกุ้น และการเย็บแซก โดยมีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคุณภาพกระบวนการการทำงาน	๔๑๐

สำเนาถูกต้อง

(นาย ๑๒๓)
นางน้ำทิพย์ คงมา
 ผู้อำนวยการ ศูนย์ฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๔.๕ สาขาอาชีพพนักงานประกอบรองเท้า (เย็น)	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการร้อยเชือกครอบหน้าผ้า (Upper) การทาหน้ายาและทาภาวน้ำผ้า (Upper) การทาภาวน้ำพื้นรองเท้า การถอดหุ้น การตกแต่งความเรียบร้อยและการบรรจุหีบห่อ โดยจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของงานประกอบรองเท้า (เย็น) รวมทั้งมีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการการทำงาน	๓๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการไม้ล็ดหน้าผ้า (Upper) การย่นหัว การเย็บหน้าผ้าติดพื้นส่วนใน (Insole) การสวมหุ้นและดึงหน้าผ้า (Upper) และการคาดเส้นขอบแนวพื้นรองเท้า โดยมีหัวหน้างานค่อยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการการทำงาน	๓๙๐

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน www.dsd.go.th หรือ www.dsd.go.th/standard หรือสอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนด มาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๘๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๔๘๓๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน www.mol.go.th หัวข้อ ข้อมูลที่นำเสนอ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๓๓๗-๔๐ , ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๑๖

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศ คณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑) ดังกล่าวโดยทั่วไป

กระทรวงแรงงาน
๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

สำเนาอยู่ด้วย

พญ. ใจ

(นางณัฐกฤตา ดาวร)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

รายงานการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 19 ครั้งที่ 9/2560

วันที่ 19 กันยายน 2560 เวลา 09.30 น.

ณ ห้องประชุมเพชรชุมพู โรงแรม ดิ เอ็มเมอรัลต์ กรุงเทพมหานคร

ผู้มาประชุม

1. หม่อมหลวงปุณฑริก สมิติ	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงแรงงาน	
2. นายอาทิตย์ อิสโน	กรรมการ
3. นาง่อรุณ เพ็ญ	กรรมการ
4. นางไอล เตือนวีระเดช	
แทนนายสมเกียรติ ศรีรัตนพันธ์	กรรมการ
5. นายสมพงศ์ นครศรี	กรรมการ
6. นายอรรถยุทธ์ ลักษณ์	กรรมการ
7. นายชัยรุบ ใหญ่สูงเนิน	กรรมการ
8. นายประจวบ พิกุล	กรรมการ
9. นายสมบัติ น้อยหว้า	กรรมการ
10. นายมานะ จุลรัตน์	กรรมการ
11. นายสุรเดช ชุมณี	กรรมการ
12. ผศ.ดร.สุจิตรา ชำนาญการณ์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารค่าจ้างและเงินเดือน
13. นายประวิทย์ จิตนราพงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรม
14. ดร.ศุภชัย ศรีสุชาติ	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์
15. นางณัฐกฤตา ดาหาร	เลขานุการ
16. นางสาวจิราภรณ์ อุป lokale	ผู้ช่วยเลขานุการ
17. นางสาวลลิตา ปรีบัว	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

1. นางชุตินาญ	วงศ์สุบรรณ	กรรมการ	ติดราชการ
2. นายปัณณพงศ์ อิทธิอรอนนท์		กรรมการ	ลาประชุม
3. นายวัลลภ กิ่งข่ายศิลป์		กรรมการ	ลาประชุม
4. นายสุเทพ ศรีเพียร		กรรมการ	ลาประชุม
5. นายรังษฤทธิ์ จันทรัตน์		ผู้ทรงคุณวุฒิด้านแรงงาน	ลาประชุม
6. ดร.วราชิต รัตนเพียร		ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย	ลาประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นางสาววรรณี โภมลกวน	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
2. นายศิริจักร จรูญเวชธรรม	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือคุณอุตสาหกรรมรองเท้า
3. นางสาวศิริอร อิศรางกูร ณ อยุธยา	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือคุณอุตสาหกรรมรองเท้า
4. นายไฟโรจน์ เกียรติโภมล	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือคุณอุตสาหกรรมรองเท้า
5. ดร.นันทวันชัย วงศ์ชนะชัย	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือคุณอุตสาหกรรมเหล็ก

สำเนาถูกต้อง

นาย ๗๙

(นางณัฐกฤตา ดาหาร)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

6. ดร.นภา	บุญเยี่ยม	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมเหล็ก
7. นายพนงศ์กิตติ์	ภูมินา	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมเหล็ก
8. นายเศรษฐ์มิงขวัญ	สิรศรีเลิศ	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมเหล็ก
9. นายประพันธ์	กับปิยภัณฑ์	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมเหล็ก
10. นายธรรมนูญ	ปั่นทอง	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมพลาสติก
11. นายสมศักดิ์	สิทธิชาญคุณจะ	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมพลาสติก
12. นายไชยยงค์	พงษ์สุลักษณ์	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมเพอร์นิเจอร์
13. นายวิสุทธิ์	ชินประพินพร	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมเพอร์นิเจอร์
14. นายณัฐพัฒน์	ปัตตาภายโก	อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอุตสาหกรรมเพอร์นิเจอร์
15. นางสาวสมเพชร	ยศสมบัติ	สภาพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
16. นางสาวพาขวัญ	ดวงนุช	สภาพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
17. นางสาวจตุพร	จันต๊ะโนกข์	สภาพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
18. นายวุฒิกร	อินทร์ปานุ	นิติกรปฏิบัติการ
19. นายปิยวัฒน์	มานพ	สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
20. นายดำรง	วรรรณโนมัย	สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
21. นางสาวดวงมาลัย	สมศักดิ์	เลขานุการกรรมการค่าจ้าง ฝ่ายนายจ้าง
22. นายนครินทร์	อมเรศ	ธนาคารแห่งประเทศไทย
23. นางสาวปภิญญา	ทองสมจิตรา	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
24. นางสาวทัศนีย์	โถเติม	สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทย
25. นางสาวสุทธิษา	กิตติวนิต	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
26. นางสาวตนัยพร	กาเวิน	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
27. นางสาวสุทธิริการต์	ทิพย์สุวัล	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
28. นางสาวชัตติยา	มะทะหมัด	นักวิชาการแรงงาน
29. นางสาวนันทิกร	อรรคปทุม	งานวิชาการแรงงาน
30. นางสาวชนกนาฎ	เหมทนันท์	งานวิชาการแรงงาน
31. นายนิพนธ์	ทิศสุรีย์	งานวิชาการแรงงาน

เริ่มประชุม เวลา 09.30 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ฯลฯ

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 8/2560

ฯลฯ

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ 8/2560

สำเนาถูกต้อง

นาย ตาม

(นางณัฐกฤตา ดาวาร)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกำกับดูแล

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ

- 3.1 สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและแรงงานเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2560
- 3.2 ผลการตรวจแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เดือนสิงหาคม 2560
- 3.3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด
- 3.4 ข้อมูลจำนวนผู้สมัครงาน ตำแหน่งงานว่าง การบรรจุงาน และความต้องการแรงงาน

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

4.1 การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม 16 สาขาอาชีพ

ประธาน มอบให้เลขานุการรายงานให้ที่ประชุมพิจารณา

เลขานุการ ขอรายงานผลการดำเนินการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในปี 2560 ดังนี้

1. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 19 ในการประชุม ครั้งที่ 10/2559 เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2559 ได้มีมติเห็นชอบ ดังนี้

1.1 ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ปี 2560 จำนวน 4 กลุ่มอุตสาหกรรม 16 สาขาอาชีพ ดังนี้

1.1.1 กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก ประกอบด้วย 4 สาขาอาชีพ ดังนี้ พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก พนักงานหล่อเหล็ก และพนักงานควบคุมการอบเหล็ก

1.1.2 กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก ประกอบด้วย 4 สาขาอาชีพ ดังนี้ ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก ช่างเทคนิคเครื่องเป้าภายนอกล่าง และช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก

1.1.3 กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ประกอบด้วย 4 สาขาอาชีพ ดังนี้ พนักงานเตรียมวัสดุดินสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง และช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง

1.1.4 กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า ประกอบด้วย 4 สาขาอาชีพ ดังนี้ พนักงานตัดવัสดุรองเท้า พนักงานอัดพื้นรองเท้า ช่างเย็บรองเท้า และพนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)

1.2 เห็นชอบองค์ประกอบของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือทั้ง 4 คณะ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สมาคมวิชาชีพ สถาบัน การศึกษาในสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้อง นายจ้าง - ลูกจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างเห็นชอบ เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

2. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 19 ในการประชุม ครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันพุธที่ 18 มกราคม 2560 มีมติเห็นชอบแผนการดำเนินงานของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งดำเนินการตั้งแต่เมษายน – ตุลาคม 2560

3. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 19 ในการประชุม ครั้งที่ 2/2560 เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2560 มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ปี 2560 ดังนี้

$$\text{สูตร} = \frac{[(\text{ค่าจ้างเฉลี่ยรวมของนายจ้าง} + \text{ค่าจ้างเฉลี่ยรวมของลูกจ้าง})]}{2} \pm \begin{array}{l} \text{ความเห็นของคณะกรรมการ} \\ \text{อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ} \\ (\pm \text{ไม่เกินร้อยละ 10}) \end{array}$$

* ค่าจ้างเฉลี่ยรวม มาจากค่าจ้างที่นายจ้าง/ลูกจ้างเห็นว่าควรได้รับเมื่อผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

นาย ๗๖
(นางณัฐกุลดา ดาวราย)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ ทั้ง 4 คณะ ได้แจ้ง หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้คณะกรรมการฯ ทั้ง 4 คณะทราบ และใช้เป็นแนวทางในการพิจารณา (ร่าง) อัตราค่าจ้าง ตามมาตรฐานฝีมือทั้ง 4 คณะ

4. คณะกรรมการค่าจ้างได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 คณะ เพื่อ ทำหน้าที่ในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 16 สาขาอาชีพดังนี้

4.1 คำสั่งคณะกรรมการค่าจ้าง ที่ 2/2560 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 แต่งตั้ง คณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก

4.2 คำสั่งคณะกรรมการค่าจ้าง ที่ 3/2560 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 แต่งตั้ง คณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก

4.3 คำสั่งคณะกรรมการค่าจ้าง ที่ 4/2560 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 แต่งตั้ง คณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเพอร์ฟูร์นิเจอร์

4.4 คำสั่งคณะกรรมการค่าจ้าง ที่ 5/2560 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 แต่งตั้ง คณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า

5. คณะกรรมการฯ ทั้ง 4 คณะ ได้ดำเนินการตามแผนการดำเนินงานข้อ 2. สรุปดังนี้

5.1 ประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 23 - 24 มีนาคม 2560 เพื่อพิจารณากำหนด แผนการดำเนินงานและสรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อใช้ในการจัดทำแบบสอบถามในการสำรวจข้อมูล การจ้างงานในตลาดแรงงาน รวมทั้งการจัดทำประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

5.2 ประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 3 - 7 เมษายน 2560 เพื่อทบทวนสรุป มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อใช้ในการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างในตลาดแรงงาน จัดทำ แบบสอบถามเพื่อใช้ในการสำรวจข้อมูล พิจารณาแนวทางการสำรวจข้อมูล กำหนดเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างที่จะ ดำเนินการสำรวจข้อมูล

5.3 การสำรวจข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างในฐานะฝ่ายเลขานุการทั้ง 4 คณะ ได้รวบรวม และคัดกรองรายชื่อสถานประกอบกิจการและลูกจ้างเพื่อดำเนินการสำรวจข้อมูล ระหว่างเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม 2560 สรุปข้อมูล ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม	เป้าหมาย (ชุด)	สำรวจได้ (ชุด)	คิดเป็น
1. เหล็ก	4,862	513	10.55
2. พลาสติก	4,929	838	17.00
3. เพอร์ฟูร์นิเจอร์	3,343	966	28.89
4. รองเท้า	3,600	844	23.16

5.4 ประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 9 – 10 สิงหาคม 2560 เพื่อพิจารณาผลการ สำรวจการจ่ายค่าจ้างในตลาดแรงงาน และจัดทำ (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม

5.5 การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 16 สาขาอาชีพ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง ได้จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น (ร่าง) อัตรา ค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 16 สาขาอาชีพ เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2560 ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว กรุงเทพ พอร์จูน กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวนทั้งสิ้น 250 คนประกอบด้วย คณะกรรมการค่าจ้าง คณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม เจ้าของสถานประกอบการและลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ กระทรวงแรงงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีรูปแบบการสัมมนาฯ ประกอบด้วย การอภิปรายและการประชุมกลุ่มย่อย 4 กลุ่มอุตสาหกรรม

สำเนาถูกต้อง

นาย ๑๖

(นางณัฐกฤตา ดาวร)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

5.6 ประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 4 – 6 กันยายน 2560 เพื่อพิจารณาบทวน (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อมูลผลการสำรวจลักษณะการทำงาน การจ่ายค่าจ้างจริงในตลาดแรงงาน และความสามารถในการจ่าย รวมถึงความเห็นผู้เข้าร่วมสัมมนาปรับพึงความคิดเห็น (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2560 จึงมีมติเห็นชอบเสนอ (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม 16 สาขาอาชีพ ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม / สาขาอาชีพ	ระดับ 1	ช่วงห่าง	ระดับ 2
กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก			
1. พนักงานหล่อเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	480	100	580
2. พนักงานปูงแต่งน้ำเหล็กในเตาปูงน้ำเหล็ก	500	100	600
3. พนักงานหล่อเหล็ก	460	100	560
4. พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	440	100	540
กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก			
1. ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	380	70	450
2. ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	380	70	450
3. ช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	380	70	450
4. ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	410	70	480
กลุ่มอุตสาหกรรมเพอร์นิเจอร์			
1. พนักงานเตรียมวัสดุดินสำหรับอุตสาหกรรมเพอร์นิเจอร์มีจัง	340	30	370
2. พนักงานผลิตชิ้นส่วนเพอร์นิเจอร์มีจังด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	380	60	440
3. พนักงานประกอบเพอร์นิเจอร์มีจัง	350	50	400
4. ช่างทำสีเพอร์นิเจอร์มีจัง	360	40	400
กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า			
1. พนักงานตัดวัวรองเท้า	370	35	405
2. พนักงานอัดพื้นรองเท้า	380	40	420
3. ช่างเย็บรองเท้า	380	40	420
4. พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	360	30	390

รายละเอียดการดำเนินการจัดทำ (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม (เอกสาร 1)

6. จำนวนผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติใน 16 สาขาอาชีพ และสถานที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ข้อมูลจากการพัฒนาฝีมือแรงงาน (เอกสาร 2)

7. ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พรบราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551

มาตรา 79 คณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(4) กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

มาตรา 88 เมื่อได้ศึกษาข้อมูลและพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 87 แล้ว ให้คณะกรรมการค่าจ้างประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ โดยเสนอต่อกองสวัสดิ์มนตรี เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา

8. ประเด็นการพิจารณา

ฝ่ายเลขานุการขอให้ที่ประชุมพิจารณาใน 3 ประเด็น ดังนี้

(1) พิจารณา (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม 16 สาขาอาชีพ ตามที่คณะกรรมการค่าจ้าง ทั้ง 4 คณะ เสนอ

สำเนาถูกต้อง

นาย ๗๘

(นายณัฐกฤตา ดาวราย)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

(2) กำหนดค่าวันที่จะประกาศใช้บังคับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เชิงเห็นควรกำหนดเป็นเก้าสิบวัน หลังจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบka

(3) เห็นควรส่งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานดำเนินการต่อไป

ประธาน ในวันนี้ได้เชิญผู้แทนคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม มาให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว จึงขอให้ที่ประชุมพิจารณา (ร่าง) อัตราค่าจ้างตาม มาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยเริ่มจากกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก 4

ดร.นันทวัฒน์ วงศ์ชนชัย (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก) คงจะ อนุกรรมการฯ ได้มีการประชุมและพิจารณาบททวน (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก 4 สาขาอาชีพ โดยพิจารณาข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการฯ ทั้ง 3 ครั้งที่ผ่านมา และผลจากการสัมมนาฯ ซึ่งที่ประชุมมีความเห็นว่า

1. อัตราค่าจ้างในแต่ละสาขาอาชีพของกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก มีอัตราค่าจ้างสูงกว่าที่จะพิจารณา (ร่าง) อัตราค่าจ้างอยู่แล้ว และการกำหนด (ร่าง) อัตราค่าจ้างฯ ที่สูงกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่นนั้น เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับผู้ที่ จบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และเพื่อให้พนักงานในแต่ละสาขาอาชีพมีการพัฒนาตนเองมากขึ้น

2. จากผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ร่วมสัมมนาฯ พบร้าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับ (ร่าง) อัตราค่าจ้างฯ และ ไม่เห็นด้วยกับ (ร่าง) อัตราค่าจ้างฯ เป็นส่วนน้อย แต่ถือว่ามั่นยสำคัญทางสถิติ เพื่อทำให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาฯ ส่วนที่ ไม่เห็นด้วยเกิดความพอใจและเล็งเห็นว่าคณะอนุกรรมการฯ ยังคงคำนึงถึงและไม่ได้เพิกเฉยต่อความคิดเห็น ดังกล่าว โดยพิจารณาปรับลดอัตราค่าจ้างลงสาขาอาชีพละ 20 บาท ทั้ง 4 สาขาอาชีพ หรือปรับลดอัตราค่าจ้างฯ ลงร้อยละ 5 จาก (ร่าง) อัตราค่าจ้างฯ แต่ยังคงกำหนดช่วงห่างจากระดับ 1 ไปสู่ระดับ 2 คือ 100 บาทเท่าเดิม

3. อัตราค่าจ้างฯ ที่ปรับนั้นจะต้องไม่ต่ำกว่าหรือสูงกว่าช่วงอัตราค่าจ้างที่ได้จากการสำรวจไว้ ทั้งนี้ถ้าหาก จะกำหนดอัตราค่าจ้างฯ ที่ต่ำกว่านี้อาจจะมีผลกระทบเกิดขึ้นได้ เพราะในความเป็นจริงแล้วผู้ที่จะได้รับค่าจ้างตาม อัตรานี้จะต้องผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องก่อน และกว่าจะได้รับค่าจ้าง จริง ๆ อาจจะทำให้การกำหนดอัตราค่าจ้างฯ ดังกล่าวไม่เกิดผลอะไรก็เป็นได้

4. เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กหรือโรงงานเหล็กนั้นจะเป็น Capital Intensive กล่าวคือมีต้นทุนด้าน แรงงานไม่ถึงร้อยละ 5 ของต้นทุนทั้งหมด อุตสาหกรรมเหล็กถือเป็นโรงงานขนาดใหญ่ จะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงกับ โรงงานขนาดเล็กที่เป็น Labour Intensive ที่เน้นการใช้แรงงานเข้มข้น ทำให้ฝ่ายนายจ้างที่ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้า ฝ่ายบุคคลจะมีมุ่งมองในการพิจารณาต้นทุนทางด้านบุคคลเป็นหลัก แต่ต้นทุนหลักจริง ๆ ของอุตสาหกรรมเหล็กจะ เป็นค่าใช้จ่ายอย่างอื่นมากกว่า จึงเห็นว่า ถ้าหากพนักงานมีการพัฒนาตนเองและมีการบริหารการทำงานที่ดีจะสามารถ ช่วยประหยัดต้นทุนให้กับนายจ้างได้อย่างมหาศาล และเห็นว่าอัตราค่าจ้างที่กำหนดไม่ได้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการ บริหารธุรกิจในอุตสาหกรรมเหล็ก

ที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ จึงได้มีมติกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก 4 สาขา อาชีพ ทั้งระดับ 1 และระดับ 2 โดยกำหนดให้อัตราค่าจ้างระดับ 1 มีช่วงห่างจากอัตราค่าจ้างระดับ 2 ในอัตราที่เท่ากัน คือ 100 บาท ทั้ง 4 สาขาอาชีพ ดังนี้

หน่วย : บาท/วัน

สาขาอาชีพ	ระดับ 1	ช่วงห่าง	ระดับ 2
1. พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	480	100	580
2. พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	500	100	600
3. พนักงานหล่อเหล็ก	460	100	560
4. พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	440	100	540

สำเนาถูกต้อง

นาย ๑๙๘

(นางณัฐกฤตา ดาหาร)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

ทั้งนี้ อัตราค่าจ้างที่ได้นำเสนอเป็นตัวเลขที่ผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบ เนื่องจากผู้แทนในคณะกรรมการฯ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องในกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง ข้อมูลที่นำมาใช้ในการพิจารณา มีหลักวิชาการเข้าก្យากेन์ที่ยอมรับได้

ประธาน อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการฯ มาอย่างรอบคอบแล้ว เชิญคณะกรรมการค่าจ้างพิจารณาให้ความเห็นชอบ

นายสุรเดช ชุมณี เห็นด้วยกับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือทั้ง 4 สาขาอาชีพ ตามที่คณะกรรมการเสนอฯ เนื่องจากเป็นการพิจารณาตามกรอบที่คณะกรรมการค่าจ้างได้มอบแนวทางไว้ แต่ขอทราบเหตุผลของผู้เข้าสัมมนาฯ ที่ไม่เห็นด้วยกับ (ร่าง) อัตราค่าจ้างฯ ว่ามีเหตุผลอย่างไร

นายทนศักดิ์ ภูมินา (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก) ส่วนที่ไม่เห็นด้วยมาจากฝ่ายนายจ้าง โดยเห็นว่า (ร่าง) อัตราค่าจ้างฯ เป็นอัตราที่สูงเกินไป เนื่องจากนายจ้างมีการจ่ายค่าความเสี่ยง ค่าความร้อน ค่าความสูง ให้แก่ลูกจ้าง นอกจากนี้จากการจ่ายค่าจ้างอยู่แล้วด้วย

ดร.นันทวัฒน์ วงศ์ชนะชัย (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก) เมื่อผู้เข้าสัมมนาฯ รับทราบถึงเกณฑ์การทดสอบฯ ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 1 และระดับ 2 ต้องผ่านการทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างไรบ้างก็เกิดความเข้าใจ และยอมรับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กทั้ง 4 สาขาอาชีพได้มากขึ้น

นายอรรถยุทธ ลิยะวนิช เห็นด้วยกับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่คณะกรรมการฯ เสนอ เพราะว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่เป็นค่าจ้างloyaltyตัวรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นความต้องการของตลาด ว่ามีความต้องการจ้างลูกจ้างมีฝีมืออย่างไร ซึ่งในตลาดแรงงานก็อาจมีการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างที่มีฝีมือสูงกว่า ที่กำหนดอยู่แล้ว

ประธาน ในความเป็นจริงสถานประกอบการขนาดใหญ่อาจจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างที่มีฝีมือสูงกว่าอัตราที่กำหนดอยู่แล้ว แต่การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือครั้งนี้ จะเป็นการกำหนดเกณฑ์การจ่ายค่าจ้างเบื้องต้นให้แก่ สถานประกอบการขนาดกลาง หรือขนาดเล็ก โดยคำนึงถึงความพร้อมในการจ่ายของนายจ้างด้วย

นางผ่องเพญ เรืองวีระยุทธ ใน การกำหนดอัตราค่าจ้างฯ ได้มีการเปรียบเทียบความยาก – ง่ายของงาน กับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือไปแล้วหรือไม่

ดร.เก้า บุญเยี่ยม (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก) ได้มีการพิจารณาเปรียบเทียบกับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ ในสาขาอาชีพช่าง เชื่อมทิค ที่มีลักษณะการทำงานใกล้เคียงกับกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก ซึ่งอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กจะสูงกว่าเดิมน้อย เนื่องจากในอุตสาหกรรมเหล็กห้าคนมาทำงานได้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะใน 4 สาขาอาชีพนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความยากลำบาก ต้องทำงานในสถานที่ที่มีความร้อนสูง และเสียงอันตราย จึงเห็นว่าเป็นอัตราที่กำหนดมีความเหมาะสม และสามารถจูงใจให้มีคนเข้ามาทำงานในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น

นางสาววรรณี โภมลกвин (ผู้อำนวยการสำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน) เนื่องจากในกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก ไม่ได้เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น เรื่องของค่าจ้างที่เป็นต้นทุนการผลิตจึงไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญ ดังนั้น การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่เพื่อเป็นการจูงใจให้แรงงานเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น

นายประจวบ พิกุล ปัจจุบันลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กได้รับค่าจ้างสูงกว่าอัตราที่กำหนดอยู่แล้ว แต่เนื่องจากลักษณะการทำงานและสภาพแวดล้อมที่ต้องอยู่กับความร้อน ทำให้ห้าคนเข้ามาทำงานได้ยาก จึงเกิดปัญหาขาดแคลนแรงงาน การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่จะเป็นการกำหนด

สำเนาถูกต้อง

นาย ดาวพ.
(นายณัฐกฤตา ดาวพ.)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

เกณฑ์เบื้องต้นในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างที่มีฝีมือ และจะส่งผลให้มีลูกจ้างต้องการเข้ามาทำงานในกลุ่ม อุตสาหกรรมนี้มากขึ้น

ที่ประชุม เห็นชอบอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่คณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่ม อุตสาหกรรมเหล็กเสนอ

ประธาน ขอเชิญผู้แทนคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก

นายสมศักดิ์ สิทธิชาญคุณ (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก) คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติกตามแผนการดำเนินงานฯ ที่คณะกรรมการค่าจ้างมอบหมาย และได้จัดทำ (ร่าง) กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรม พลาสติก 4 สาขาอาชีพ โดยมีข้อตอนดังนี้

(1) นำผลการสำรวจข้อมูลอัตราค่าจ้างที่เห็นว่าผู้ฝ่ายการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติควร ได้รับซึ่งเป็นข้อมูลจากทั้งนายจ้างและลูกจ้างในทั้ง 4 สาขาอาชีพ ในระดับที่ 1 มาเป็นหลักในการกำหนดร่างอัตรา ค่าจ้าง แล้วปิดเป็นจำนวนเต็ม

(2) ปรับอัตราค่าจ้างที่ได้ให้เป็นจำนวนเต็มที่ลงท้ายด้วย 0 และ 5

(3) ปรับอัตราค่าจ้างจากการสำรวจ มาเรียงตามความยากง่ายของลักษณะงาน

(4) ช่วงห่างจากระดับ 1 และ ระดับ 2 ปรับให้เท่ากันในทุกสาขาอาชีพ

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบ (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก 4 สาขาอาชีพ เพื่อนำเสนอ นายจ้าง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อทำการสัมมนาหารือพึงความคิดเห็น และแม้ว่าส่วนใหญ่ของ ผู้เข้าร่วมสัมมนาจะเห็นด้วยกัน (ร่าง) อัตราค่าจ้าง แต่ก็ยังมีผู้เกี่ยวข้องที่ไม่เห็นด้วย และด้วยภาวะเศรษฐกิจใน ปัจจุบันก็ต้องคำนึงถึงความสามารถในการจ่ายของสถานประกอบกิจการขนาดเล็กประกอบด้วย เพราะสถาน ประกอบกิจการขนาดเล็กมีค่าจ้างแรงงานเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงในต้นทุนการผลิตอาจได้รับผลกระทบจากการ กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือครั้งนี้ได้ ซึ่งผู้ที่ไม่เห็นด้วยส่วนใหญ่จะขอรับลดลงจาก (ร่าง) อัตราค่าจ้าง ตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ ดังนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการฯ จึงเห็นชอบให้ปรับลดอัตราค่าจ้างตาม มาตรฐานฝีมือ จาก (ร่าง) อัตราค่าจ้าง ฯ ที่กำหนดไว้เป็นจำนวน 20 บาท ในระดับ 1 และ ระดับ 2 ทั้ง 4 สาขา อาชีพ ดังนี้

(ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก

สาขาอาชีพ	ระดับ 1	ช่วงห่าง	ระดับ 2
1. ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	380	70	450
2. ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	380	70	450
3. ช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	380	70	450
4. ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	410	70	480

ประธาน กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติกให้ความสำคัญกับความเห็นของฝ่ายนายจ้าง - ลูกจ้างเป็นหลักในการ ขับเคลื่อนการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน เป็นการกำหนดโดยผู้เกี่ยวข้องจริง ๆ และได้คำนึงถึง ความสามารถในการจ่ายของสถานประกอบกิจการขนาดเล็กด้วยแล้ว กรรมการค่าจ้างท่านได้มีข้อชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่

ที่ประชุม เห็นชอบอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก

ประธาน ขอเชิญผู้แทนคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

นายไชยยงค์ พงษ์สุทธิมนัส (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์) กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ก็มีข้อตอนการดำเนินการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเช่นเดียวกับ 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่นำเสนอไปแล้ว สำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นการประกอบธุรกิจโดยคนไทย ใช้ทรัพยากรที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เม็ดเงินต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในประเทศเป็นหลัก อีกทั้งแรงงานที่อยู่ใน

สำเนาถูกต้อง

นาย ๗๖๘

(นางน้ำทึบฤดา ดาหาร)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

อุตสาหกรรมนี้มีจำนวนไม่มากนัก และเมื่องจากในตลาดโลกมีการแข่งขันกันค่อนข้างรุนแรง เช่น ประเทศจีน และประเทศไทย เนื่องจากสินค้าต่างกันกว่าไทย หากมีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือสูงมากเกินไป จะส่งผลให้สถานประกอบกิจการมีต้นทุนด้านแรงงานสูงขึ้น ทำให้ไม่สามารถกำหนดราคาสินค้าต่ำเพื่อแข่งขันกับต่างประเทศได้ ขณะอนุกรรมการฯ จึงได้พิจารณาบททวน (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และเห็นว่าข้อเท็จจริงสาขานักงานเตรียมวัสดุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม่จริง หากขึ้นส่วนวัสดุดิบเสียหายความสามารถปรับปรุงและแก้ไขได้ก่อนที่จะนำไปตัดหรือขึ้นรูป ส่วนในสาขานักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม่จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติจะต้องมีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถด้วยวิธีการใช้เครื่องจักร และต้องดูแลเครื่องจักร CNC ที่มีมูลค่ากว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งงานในส่วนนี้หากตั้งค่าโปรแกรมไม่ดีจะทำให้ขึ้นงานที่ออกมาเสียหายทั้งหมด จึงมองเห็นความคุ้มค่าของคนที่จะเข้ามาทำงานในสาขาอาชีพนี้ และในสาขานักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม่จริง รวมถึงสาขาช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม่จริง ซึ่งไม่มีเครื่องจักรราคาแพงที่ต้องดูแล หากเกิดความเสียหายกับขึ้นงานก็สามารถแก้ไขขึ้นงานใหม่ได้ เมื่อพิจารณาแล้ว คนที่มีฝีมือคือ พนักงานที่ทำงานในด้านการทำสี เพราะในสมัยก่อนงานที่ยากที่สุดของการทำเฟอร์นิเจอร์ คือ การทำสี แต่ในปัจจุบันตามโรงงานใหญ่ๆ ได้ใช้ระบบอัตโนมัติในการทำสีแล้ว ดังนั้น จึงมีมติเห็นชอบให้กำหนด (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ดังนี้

(ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

สาขาอาชีพ	ระดับ 1	ช่วงห่าง	ระดับ 2
1. พนักงานเตรียมวัสดุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม่จริง	340	30	370
2. พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม่จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	380	60	440
3. พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม่จริง	350	50	400
4. ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม่จริง	360	40	400

ประธาน แม้ว่าจะผ่านการพิจารณาอย่างถ้วนแล้ว แต่การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือในอัตรา 340 บาท เป็นอัตราที่ใกล้เคียงกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ดังนั้น เมื่อมีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นก็ต้องมีการบททวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือใหม่อีกรอบด้วย

นางผ่องเพญ เรืองวีระยุทธ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ตามที่เสนอต่อกว่าผลการสำรวจฯ อัตราค่าจ้างเฉลี่ยที่นายจ้างและลูกจ้างเห็นว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝืมือแรงงานแห่งชาติควรได้รับเพราะเหตุได้

นายวิสุทธิ์ ชินประพินพร (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์) สัดส่วนการตอบแบบสอบถามไม่ใช่ 50 : 50 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมาจากลูกจ้าง มากกว่านายจ้าง และการส่งแบบสอบถามไปยังสถานประกอบกิจการต่าง ๆ ไม่ตรงกับกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม่จริงเท่าใดนัก ทำให้ในวันสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็น มีนายจ้างจากสถานประกอบการหลายแห่งแจ้งว่าไม่ได้รับแบบสอบถามฯ อีกทั้งลูกจ้างที่ตอบแบบสอบถามก็เป็นลูกจ้างที่มีประสบการณ์การทำงานนานา民族 ลูกจ้างเหล่านี้จึงตอบแบบสอบถาม กันมากกับค่าจ้างในอัตราที่สูงพอสมควร ฉะนั้น ในวันสัมมนาฯ นายจ้างที่เกี่ยวข้องก็ได้มามีให้ความคิดเห็นและเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้คณะกรรมการฯ นำข้อเสนอแนะมาประกอบการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝืมือให้ สอดคล้องและยุติธรรมกับทั้งสองฝ่าย การกำหนดอัตราค่าจ้างครั้งนี้ได้คำนึงถึงสถานประกอบกิจการขนาดกลาง และขนาดเล็กเป็นหลัก เนื่องจากเป็นสถานประกอบกิจการที่ไม่สามารถลงทุนในเรื่องเทคโนโลยีและเครื่องจักรที่ทันสมัยได้ ทำให้ต้องใช้แรงงานคนเป็นหลัก ถ้าค่าจ้างสูงเกินไปอาจส่งผลกระทบกับต้นทุนการผลิตได้ สำหรับสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่มีการจ่ายค่าจ้างสูงกว่าอัตราที่อยู่แล้ว

ดร.ศุภชัย ศรีสุชาติ การส่งแบบสอบถามผิดเป้าหมาย อาจทำให้ผลการสำรวจคาดเคลื่อนได้ ตรงนี้ถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่ควรบันทึกไว้ เพื่อให้การส่งแบบสอบถามครั้งต่อไปจะได้ทำให้ถูกต้องและตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

**ไกรยาภูมิส่อง
นาย ๗๖๘/
(นางณัฐกฤตา หาหาร)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุณภาพชีวภาพ**

ประธาน สถานประกอบกิจการในกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีการทำมาตรฐานฝีมือเพื่อใช้โดยเฉพาะ ในสถานประกอบกิจการของตนเป็นจำนวนมาก เพื่อจูงใจให้ลูกจ้างทำงานอยู่ในสถานประกอบกิจการ หากอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในครั้งนี้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการฯ มาอย่างรอบคอบ และเป็นอัตราที่นัยจ้างมีความพร้อมในการจ่าย และลูกจ้างสามารถรับได้ ที่ประชุมจะเห็นชอบตามที่เสนอหรือไม่

ที่ประชุม เห็นชอบอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ ประธาน ขอเชิญผู้แทนคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า

นายศิริจักษ์ จุณยะเวชธรรม (อนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า) คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือโดยยึดผลการสำรวจเป็นหลัก เนื่องจากมีความน่าเชื่อถือ ข้อมูลค่อนข้างตรงกับสภาพปัจจุบันของการจ้างงานและการจ่ายค่าจ้างในตลาดแรงงาน การสำรวจฯ ในกลุ่ม อุตสาหกรรมรองเท้าทำได้ละเอียดและตรงกับเป้าหมาย สามารถนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลได้ ทั้งนี้ เพื่อจูงใจให้ลูกจ้าง มาเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือ และเข้ามาทำงานในกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้าเพิ่มขึ้น ที่ประชุมคณะกรรมการฯ จึงมีมติเห็นชอบให้เสนอ (ร่าง) อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า 4 สาขาอาชีพ ดังนี้

หน่วย : บาท/วัน

สาขาอาชีพ	ระดับ 1	ช่วงห่าง	ระดับ 2
1. พนักงานตัดવัดรองเท้า	370	35	405
2. พนักงานอัดพื้นรองเท้า	380	40	420
3. ช่างเย็บรองเท้า	380	40	420
4. พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	360	30	390

ประธาน หากสถานประกอบการได้ต้องการจ่ายค่าจ้างสูงกว่านี้ เพื่อจูงใจให้ลูกจ้างมีฝีมือทำงานอยู่ใน สถานประกอบการก็สามารถทำได้ เพื่อสนับสนุนให้แรงงานไทยมีการพัฒนาฝีมือ คณะกรรมการฯ ยืนยันว่า ได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ที่ประชุมเห็นด้วยหรือไม่

ที่ประชุม เห็นชอบอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า ตามที่คณะกรรมการฯ เสนอ ประธาน ขอติที่ประชุมในเรื่องการกำหนดหัวหน้าบังคับใช้ยัตราช่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

ที่ประชุม เห็นชอบกำหนดหัวหน้าประจำคลังอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนับจากเก้าสิบวัน หลังวันที่ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีมติ ดังนี้

1. เห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 4 กลุ่มอุตสาหกรรม 16 สาขาอาชีพ ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม / สาขาอาชีพ	ระดับ 1	ระดับ 2
กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก		
1. พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	480	580
2. พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก	500	600
3. พนักงานหล่อเหล็ก	460	560
4. พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	440	540
กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก		
1. ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	380	450
2. ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	380	450
3. ช่างเทคนิคเครื่องเปาภาชนะกลวง	380	450
4. ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	410	480

สำเนาถูกต้อง

๑๕๗๖๘

นางณัฐกฤตา ดาวาร
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค้าเจ้า

กลุ่มอุตสาหกรรม / สาขาอาชีพ	ระดับ 1	ระดับ 2
กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์		
1. พนักงานเตรียมวัสดุคิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	340	370
2. พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	380	440
3. พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	350	400
4. ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	360	400
กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า		
1. พนักงานตัดดาวดรองเท้า	370	405
2. พนักงานอัดพื้นรองเท้า	380	420
3. ช่างเย็บรองเท้า	380	420
4. พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	360	390

2. เที่นชอบให้ประกาศอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. เที่นชอบให้ส่งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานดำเนินการต่อไป

4.2 (ร่าง) ระเบียบคณะกรรมการค่าจ้างว่าด้วยการได้มาและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นต่อจังหวัด พ.ศ.

ฯลฯ

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ

ฯลฯ

เลิกประชุม เวลา 14.10 น.

ลลิตา ปรีบัว
(นางสาวลลิตา ปรีบัว)
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
ผู้จัดรายงานการประชุม

ณัฐกฤตา ดาหาร
(นางณัฐกฤตา ดาหาร)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

สำเนาถูกต้อง^๒
๙๘๗๐๖๘
(นางณัฐกฤตา ดาหาร)
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง